

(อม.๓๔)
คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓/๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปฐมพงศ์ ลือมานี่	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด
อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา
มารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดและไม่แจ้งเหตุขัดข้อง
ต่อมาผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปยังผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้
ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปที่
บ้านเลขที่ ๑๒๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นที่อยู่ตามฐานข้อมูลการทะเบียน
ราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา ปรากฏหลักฐานใบตอบรับของไปรษณีย์ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับ
เอกสารไว้เอง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนด จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อ
กล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือ
หนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหา

ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จึงเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น
ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน
และหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบของตนเองคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่ง
และเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศดังกล่าว การยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบนั้นเป็นหน้าที่ที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องปฏิบัติ
ตามกฎหมาย อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินผู้ใช้อำนาจของรัฐ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา
เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว
ผู้ถูกกล่าวหาอย่ามั่วสับสนถึงหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง ทั้งผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแล้วและต่อมามีหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา
กับชี้แจงข้อเท็จจริง อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุผลเพื่อพิสูจน์เจตนาของตนได้
แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ
ตามพฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น
จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจาก

ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

พิพากษาว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

๘. นายชูศักดิ์ ทองวิฑูโรโกมลย์

นางสาวภทริกา จุลฤกษ์

นายสถาพร ดาโรจน์

นางวาสนา อัจฉรานุวัฒน์

นายศรศักดิ์ กุลจิตติบวร

นายศุภร พิชิตวงศ์เลิศ

นางนันทิกา จิวัธยากุล

นางวยุรี วัฒนวรลักษณ์

นายสันติชัย วัฒนวิทย์กรรม

